

Mand til at være vor Grændsevogter ligeoverfor Thydsternes Paatrængenhed.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet: Jeg finder mig dog ved de Yttringer, vi nys hørte fra den ærede Interpellant, foranlediget til at sige Følgende til, hvad jeg før oplyste, at Biskop Dangaard (siden hans Navn nu engang er blevet nævnt, kan jeg heller ikke undgaae at nævne det) gjentagne Gange har gjort Indstilling til Ministeriet om, at den Præst, hvormed der her er Tale, maatte blive afflediget, ganske vist ikke af Hensyn til den Sag, der i dette Øieblik forhandles, men derimod af andre Grunde. Han har for Ministeriet udtalt sig om Mandens Besynderligheder, men hans flere Gange gjentagne Indstilling om Paagjældendes Affledigelse er, som sagt, ikke bleven tagen tilfølg. — Forsaauidt det har været omtalt, at et Barn var blevet confirmeret paa Thyd med særskilt Tilladelse, maa jeg maaskee ligeledes tillade mig at supplere mine tidligere Udtalelser med den Bemærkning, at det var Noget, der skete i 1854, og at der dengang blev indhentet Ministeriets Tilladelse dertil. — Der er endnu een Yttring af den ærede Interpellant, om hvilken jeg finder mig opfordret til for mit Vedkommende idetmindste at udtale en forskjellig Mening. Jeg har den Tro og det Haab, at jeg med Rette kan fordre mig henregnet til danske Mænd (Lehmann: Ja!), men ved Siden deraf kan jeg umulig give ham Ret i, at enhver dansk Mand skulde ansee det Passerede for en Skandale; at det er beklageligt, er fuldkommen vist, men at det skulde være en Skandale, maa jeg for mit Vedkommende neblægge Indsigelse imod.

Christensen: Jeg maa tilstaae, at jeg ogsaa for mit Vedkommende maa slutte mig til, hvad der nu sidst blev udtalt af den høitærede Minister. Det er med fuld Overbeviisning og Erfjendelse, at jeg siger, at jeg anseer det for at være Tal værd, at det Forhold, som i Dieblicket er under Dmtale her, er blevet omhandlet og paatalt baade i Pressen og i Folkerepresentationen; jeg for min Deel tilstaaer ligefrem, at det er med en vis Erfjendtlighed, at

jeg har seet den ærede Forespørgers Optraeden i denne Sag. Det er gavnligt for Sagen og desværre tillige nødvendigt, at Sigt drages frem; og det er kun beklageligt, at det først nu efter saamange Mars bittere Frugter af en besynderlig Uforsigtighed og Uopmærksomhed i den Retning er kommet saavidt, at man ikke lader den Slags Ting passere upaatalt. Jeg troer forøvrigt, at der desværre ligger meget Andet for af lignende Beskaffenhed, som maaskee i endnu højere Grad kunde fortjene Opmærksomheden. Det skulde undre mig, om der ikke — og jeg troer, at det navnlig vil være særdeles velbekendt for den ærede Forespørger, — netop her i Hovedstaden i enkelte saakaldte fremmede Menigheder er Skoleanstalter, der i allerhøjeste Maade synes at glemme de Hensyn, de skyldte den Nationalitet, hvorunder de leve, og som i sin Tid, og det i en temmelig mørk Tidsalder, har modtaget dem venligt og gjæstfrit. Jeg vil imidlertid haabe, at de Bisk, der her ere givne, og den Alvor, hvormed denne lille Episode nu er gjort gjældende i og udenfor Folkerepresentationen, vil medføre, at Regjeringen i det Hele taget vil rette sin Opmærksomhed paa disse Spørgsmaal. For ikke at ramme, hvor jeg ikke vil ramme, vil jeg udtrykkelig bemærke, at det er mig fuldkommen bejendt, at en saadan Breidelse som den, jeg her har antydet, ikke kan gjøres den catholske Skole her i Bhen, hvor man med Omhu synes at have valgt de netop fra et nationalt Standpunkt bedste Skolebøger og de Metoder, som jeg maatte ansee for de fortrinligste fra dette Standpunkt; jeg antager det derimod for vist, at der virkelig er andre saakaldte thidske Skoler, der fra det dansk-nationale Standpunkt, fra Hovedstadens Standpunkt, egne sig til en lignende Opmærksomhed som den, den ærede Forespørger har fremkaldt for dette enkelte Tilfældeovre i Sjælland. Men idet jeg saaledes for mit Vedkommende anerkjender det Fortjenstlige og Begrundede i hans Forespørgsel, maa jeg tilstaae, at jeg med den ærede Minister er aldeles enig i, at han dog vistnok har karakteriseret den Misbilligelse, den Dadel, han har villet udtale, noget for stærkt. Man maa ikke glemme, at Sjælsfjorgerens Stilling kan indeholde mange Undskyldninger, og man maa heller ikke glemme, at det i Sand-